

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/373/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204235
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7816204235.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou Antóniou Svičinovou v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX S., zast. Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou so sídlom Šafárikova 8, Rožňava, o zaplatenie 380,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. V zmysle vzájomnej žaloby je žalobca povinný zaplatiť žalovanej sumu 715,34 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatením sumy 380,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 380,26 eur od 13.06.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. V podanej žalobe žalobca poukázal na to, že so žalovanou uzavrel dňa 18.01.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 840,- eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach po 45,01 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. V súlade s článkom 4.1 Zmluvy bol žalovanej dňa 30.04.2014 poskytnutý revolving vo výške 380,26 eur. Dňa 12.06. 2014 bola žalobcovi doručená žiadosť o storno poskytnutého revolvingu. V súlade s článkom 4.6 Zmluvy sa stornovaním revolvingu rozumie vrátenie peňažných prostriedkov na účet žalobcu. Finančné prostriedky neboli vrátené ku dňu podania žaloby. Listom zo dňa 18.12.2014 bola žalovaná vyzvaná na vrátenie dlžnej sumy na účet žalobcu. Na písomnú výzvu žalovaná nereagovala a v stanovenej lehote svoj dlh neuhradila. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

3. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe a vo svojom vyjadrení uviedla, že na základe predmetnej Zmluvy si žalovaná požičala od žalobcu istinu vo výške 840,- eur a zaviazala sa ju zaplatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške po 45,01 eur. Zmluvou sa zaviazala žalovaná zaplatiť žalobcovi celkom

sumu vo výške 1.890,42 eur. V deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaná tiež podpísala formulárovú Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“), v ktorej len vyplnila svoje osobné údaje a podľa ktorej spory medzi nimi vyplývajúce, alebo súvisiace so zmluvou mali byť riešené buď v súdnom, alebo v rozhodcovskom konaní, pričom výber spočíval na žalujúcej strane. Žalovanej bola v období od 05.03.2012 do 31.12.2014 v súvislosti s týmto úverom prospech žalobcu zrazená zo mzdy jej zamestnávateľom: Q. J., I..J., D.. P. XX, XXX XX Ž., suma v celkovej výške 1.510,34 eur. Uvedené vyplýva z Potvrdenia o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.03.2015. Okrem uvedenej sumy žalovaná tiež uhradila žalobcovi v hotovosti sumu 45,- eur (viď. príjmový pokladničný doklad zo dňa 29.03.2012). Žalovaná takto žalobcovi do dnešného dňa zaplatila celkom sumu 1.555,34 eur. Žalobca žalovanej dňa 30.04.2014 zaslal bez jej žiadosti o ďalší revolving a bez jej vedomia na účet v Slovenskej sporiteľni, a.s. (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), zablokovaný na základe exekučného príkazu sp. zn.: Ex 5113/12 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu, so sídlom v Michalovciach, zo dňa 28.11.2012, ďalšiu sumu vo výške 380,26 eur. Uvedené exekučné konanie o zaplatenie pohľadávky vo výške 611,68 eur s príslušenstvom bolo vedené proti žalovanej, ako povinnej, v prospech oprávneného: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653. Žalovaná týmto v zmysle vyššie uvedených skutočností zároveň uplatnila protinávrh (resp. podala vzájomnú žalobu podľa § 147 ods. 2 CSP) o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 715,34 eur voči žalobcovi, nakoľko jej pohľadávka prevyšuje žalovanú sumu.

4. K podanému protinávrhu sa žalobca okrem iného vyjadril, že popiera dôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tvrdenia žalovanej o prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok vychádzajú z tvrdení, ktorých základ spočíva v nesprávnom pochopení úmyslu zákonodarcu a ustanovení relevantných zákonných predpisov. V nároku uplatnenom žalovaným absentuje preukázanie okamihu, v ktorom nadobudol vedomosť, o bezdôvodnom obohatení sa žalobcu na jeho úkor, preto vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z hľadiska uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

5. Vo veci bol dňa 13.09.2017 vydaný rozsudok č.k. 11C/373/2016-82, ktorým súd žalobu zamietol, v zmysle vzájomnej žaloby zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 715,34 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca dňa 08.11.2017 odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a vzájomnú žalobu zamietol alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že žalobca so žalovanou neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako to má na mysli ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšku úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalovaný nepodpísal, závery súdu prvej inštancie sú podľa odvolateľa v rozpore s obsahom listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ a so zákonom. Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ vyplýva, že bod 5 obsahuje žiadosť, ktorou žalovaný požiadal o poskytnutie úveru v konkrétnej výške s tým, že ho chce splatiť v určenom počte splátok (mesačných splátok). Z bodu 6 pritom vyplýva, že žalobca akceptoval žiadosť žalovaného o úver v požadovanej výške a na určenú dobu splácania. Citáciou ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 497 Obchodného zákonníka dôvodil tým, že k uzavretiu zmluvy o úvere došlo tým, že veriteľ akceptoval žiadosť dlžníka (žalovaný) o poskytnutie úveru vo výške 840,00 eur pri splácaní v 42 mesačných splátkach. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé, prečo súd pri posudzovaní vzniku zmluvy nezohľadnil bod 6 uvedený na listine „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“. Zákon pritom umožňuje pre zachovanie písomnej formy zmluvy aj situáciu, aby návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie boli aj na samostatných jednostranne vykonaných (a podpísaných) listinách, čo spochybňuje závery súdu aj v súvislosti s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na základe uvedeného žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k predčasným a neúplným záverom o tom, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy. Žalobca nepovažoval za správny záver súdu o tom, že žalovaná v čase podania žiadosti o úver nevedela výšku splátky, či výšku ročnej úrokovej sadzby. Tieto údaje sa uvádzajú aj v bode 5 listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“. Tento záver súd neprijal na základe toho, že nebral zreteľ na bod 5 žiadosti o poskytnutie úveru. Súd

prvej inštancie bez opory v akomkoľvek dôkaze nesprávne uvádza, že tento údaj sa mal uvádzať až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Pritom toto oznámenie, predstavujúce súčasť zmluvy, je iba rekapituláciou údajov uvádzaných a vyplývajúcich z uzavretia zmluvy tak, ako jej obsah tvorí „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX“. Rovnako záver súdu, že zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože „v zmluve je len uvedená mesačná splátka 45,01 eur, v počte 42 mesiacov a s termínom splátky 28. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov“, nemá oporu v právnom predpise, a to z týchto dôvodov: Uvádzanie „výšky, počtu a termínom splatnosti splátok“ neznamená ich rozčlenenie na časť istinu, časť úrok a časť iné poplatky. Rozhodol tak o tom nielen Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, ale jeho názor prevzala napr. aj Národná banka Slovenska“. Vo svetle Rozsudku nemožno podľa smernice 2008/48 žiadať v rámci tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, čo fakticky predstavuje požiadavku na rozpis splátok po častiach (t.j. istina - úrok - poplatky). Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. l/ hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bude NBS pri vybavovaní podaní spotrebiteľov, výkone dohľadu a vedení prvostupňových konaní uplatňovať výklad, v zmysle ktorého sa týmto neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Skutočnosť, že závery súdu o údajnom rozčleňovaní splátky sú nedôvodné a nesprávne potvrdzuje aj to, že na základe novely zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá bola schválená v Národnej rade SR dňa 12.10.2017 v § 9 ods. 2 písm. i/ sa slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval neuviedenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, táto úvaha súdu je podľa odvolateľa nepreskúmateľná pre absenciu akýchkoľvek dôvodov a súčasne je v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca napáda aj posudzovanie námietky premlčania súdom prvej inštancie, ktorú žalobca vzniesol voči vzájomnej žalobe za nesprávne, keďže prvoinštančný súd neposudzoval ani plynutie objektívnej premlčacej lehoty.

7. Žalovaná vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalovanú (správne žalobcu) k náhrade trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Všetky argumenty žalobcu v odvolaní považuje žalovaná za účelové a neopodstatnené. Žalovaná nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, že predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať presný rozpis splátok a konkrétny dátum splatnosti každej splátky, nemusí spresňovať aká časť splátky bude započítaná na istinu a úroky a že z toho dôvodu je platná aj s úrokmi a poplatkami. Okrem uvedeného žalovaná poukázala v konaní pred súdom prvej inštancie v zmluve aj na absenciu iných podstatných náležitostí v zmysle ktorých je predmetná zmluva bezúročná a bezpoplatková. K rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ C - 42/15 žalovaná uviedla, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo EÚ a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zákon“). Naopak, výklad vnútroštátneho práva SR poskytujú vnútroštátne sudy SR. Smernice EÚ vytvárajú akýsi rámec, z ktorého sa napr. v oblasti ochrany spotrebiteľov pri vytváraní zákona členské štáty nesmú odchyliť. Podľa žalovanej ani rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 nemôže zmeniť doterajšiu ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Aj napriek tomu, že existuje konflikt medzi zákonom a smernicou, neznamená to podľa žalovanej, že sa automaticky uplatní Smernica. V takomto prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, a ak jej priamy účinok poskytnúť nemôže, tak či jej môže priznať nepriamy účinok (teda vykladať zákon eurokonformne), alebo či jej takýto nepriamy účinok priznať nemôže aj z titulu, že smernica je prameňom práva EÚ sekundárnej povahy, ale je záväzná iba pre členské štáty a nie pre fyzické a právnické osoby. Citujúc ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“) v zmysle zmlúv, ktoré nečlenia splátky istiny, úroky a iné poplatky má spotrebiteľ plniť úver v jednotlivých splátkach, ale od samého počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu úveru a koľko má hradiť na odplatu veriteľa, úroky úveru a poplatky úveru. Preto okrem skutočností, že Smernici nie je možné ani po rozsudku C-42/15 priznať ani priamy ani nepriamy účinok, je potrebné podľa žalovanej vyhodnotiť nečlenenie splátok na istinu, úroky a poplatky ako neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku. Navyše, v prípadoch, kedy v zmluvách o spotrebiteľských úveroch nie sú uvedené informácie o splátkach v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, bude

sa aplikovať ust. § 566 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak“, a sudy musia zostatky, na ktoré si veritelia nárokujú, posúdiť z hľadiska toho, či sú v súlade s touto zákonnou normou. Žalovaná navrhla rozsudok súdu prvej inštancie preto ako vecne správny potvrdiť a v prípade úspechu navrhla, aby odvolací súd jej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd uznesením č.k. 3Co/201/2018 - 149 zo dňa 27.06.2019 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Súd nariadil pojednávanie na deň 08.06.2020. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, svoju neúčasť ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.05.2020 a súhlasili, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Keďže bola dodržaná lehota na prípravu pojednávania, súd v zmysle ustanovenia § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. V zmysle ust. § 180 CSP, súd po vyvolaní vecí zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané, ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie.

10. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov pozostávajúcich zo žalobného návrhu, zmluvy o revolvingovom úvere, zmluvných dojednaní, výpisov z účtu, výzvou na vrátenie dlžnej sumy, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 13.01.2012 zmluvu o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 840 eur. Žalovaná sa tento úver zaviazala splácať v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške 45,01 eur mesačne, RPMN 68,86 % a priemernej RPMN 45,66 %, ročná úroková sadzba 70,02 % pričom celková čiastka úveru predstavuje sumu 1.890,42 eura. Poskytnutá čiastka revolvingu 442,90 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.080,24 eur, predpokladaná RPMN po uplynutí revolvingu 60,51 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

12. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že žalovanej bola dňa 30.04.2014 odoslaná elektronická platba v sume 380,26 eur.

13. Žalobca vyzval žalovanú dňa 18.12.2014 na vrátenie dlžnej sumy 380,26 eur v lehote 10 dní.

14. Z karty klienta vyplýva, že žalovaná uhradila žalobcovi 38 splátok spolu v sume 1 555,34 eur. Poslednú splátku uhradila dňa 24.03.2015.

15. Žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o úvere zo dňa 18.01.2012, teda zo zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa. Je zrejmé, že sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z. ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 11.06.2010 predpisom lex specialis a podľa názoru súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 - 4 zákona č. 40/1964 občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

21. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa ust. § 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

24. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanej bol poskytnutý revolving vo výške 380,26 eur v súlade s článkom 4.1 zmluvy. Podľa článku 4.2 zmluvných dojednaní v prípade, že dlžník splatí vždy prvých 6 splátok a následne vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený, t.j. veriteľ

poskytne dlžníkovi revolving vo výške určenej podľa ods. 4.1. Schválenú výšku revolvingu oznámi veriteľ dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2 tejto zmluvy o RÚ. Podľa zmluvy o úvere vyplýva, že poskytnutá čiastka revolvingu mala byť vo výške 442,90 eur. Žalobca nepreukázal, že by schválenú výšku revolvingu 380,26 eur oznámil žalovanej. Zároveň z ustanovenia článku 4.2 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver bude automaticky navýšený, ak žalovaná zaplatí prvých 6 a následne ďalších 24 splátok, čo predstavuje spolu 30 splátok. Z karty klienta vyplýva, že žalovaná uhradila 30. splátku dňa 24.07.2017 a revolving bol podľa tvrdenia žalobcu žalovanej poskytnutý dňa 30.04.2014, teda ešte pred splnením podmienok uvedených v zmluvných dojednaniach. Žalovaná uviedla, že v tom čase nemala vedomosť o takejto transakcii, keďže jej účet bol zablokovaný na základe exekučného príkazu sp.zn. Ex 5113/12 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu zo dňa 28.11.2012. Túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval.

30. Podľa ust. § 55 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok účinného v čase podania žaloby, právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde žalobou na vylúčenie veci z exekúcie podľa osobitného predpisu.

31. Žalovaná suma sa stala pripísaním na účet žalovanej súčasťou vecí patriacich do exekúcie, a teda žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná. Žalobca môže požadovať túto sumu titulom bezdôvodného obohatenia od oprávneného v exekučnom konaní. Preto súd žalobu zamietol.

32. Čo sa týka vzájomnej žaloby, súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru v zmluve č. 8300044734 a zistil, že tieto sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 18.01.2012, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka do 5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 12,11 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70,02 % čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, pretože odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

33. Dobré mravy patria medzi všeobecne uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne akceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

34. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009) oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.

35. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 39 OZ, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 12,11 % a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 70,02 %, čo je niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery aj revolvingy sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov. Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014, v ktorom sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 %.

36. Z uvedenej pôžičky žalovaná podľa údajov žalobcu vyčerpala sumu 840,00 eur a uhradila sumu 1.555,34 eur. Je povinná vrátiť iba to, čo vyčerpala, ale nevrátila, a to bez úrokov a iných poplatkov.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že občan ako spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok vopred určených dodávateľom, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Vo všeobecných pravidlách pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zákon stanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Spotrebiteľská zmluva, ako zmluvy typové, sú zmluvy, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje podmienky jej realizácie. Návrh zmlúv býva často predtlačený na formulároch s tým, že spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy a môže návrh buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť.

38. Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

39. Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Keďže súd posúdil uvedenú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, je žalobca povinný vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 715,34 eur (suma, ktorú žalovaná žalobcovi zaplatila 1.555,34 eur - suma, ktorá bola vyplatená žalobcom žalovanej 840,00 eur).

41. K námietke premlčania vnesenej žalobcom ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia súd odkazuje na rozhodnutia NS SR 3Cdo/169/2017, 1Cdo/67/2011 a na rozhodnutie KS v KE 9Co/92/2019, podľa ktorých sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel, ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom poslednej uhradenej splátky, t.j. 24.03.2015, keďže v tento deň žalobca mal vedomosť o tom, komu plnil a v akom rozsahu, a to bez ohľadu na to, či mal znalosti o právnej kvalifikácii svojho nároku. Vzájomná žaloba bola žalovanou podaná dňa 14.11.2016, teda k premlčaniu nedošlo.

42. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Keďže žalovaná bola v konaní úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

46. Čo sa týka odvolacieho konania, žalobca v tomto smere bol úspešný, keďže na základe ním podaného odvolania bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vrátené na nové rozhodnutie. V tejto časti konania bol žalobca úspešný, a preto mu súd priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

47. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený má právo podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.